

İŞÇİLER DİKKAT! GREV HAKKINIZI ÇİĞNİYORLAR.

Başımıza geçtiğinden bu yana işçiyeye karşı olan iktidar, şimdi de sendikalar Kanununda yapacağı değişiklikle grev hakkını kısıtlamak istiyor.

Meclis'in geçen döneminde AP Milletvekili Kaya Özdemiroğlu ve arkadaşları tarafından verilen 274 Sayılı Sendikalar ve 275 Sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu'nu değiştiren tasarısı o zaman büyük gürültü kopardığı halde, bu kez aynı tasarısı CHP. Milletvekillerinin gayretiyle meclise sevk edilmiş, Bakanlar Kurulu da aynı tasarısı alelacele görüşerek Meclise sevk edilmesini kararlaştırmıştır.

Yapılmak istenen değişiklikler şunlardır:

a — 274 Sayılı Yasa'da:

Sendika üyeliği özgürlüğü tamamen kısıtlanmakta, istifaların muteberiyeti Noter aracılığı ile gerçekleştirilmekte. Eski yasa da ise, sendikadan istifa edecek olan işçi bizzat istifa dilekçesini ilgililere sunabilmekteydi. Böyle olunca da işçi, önce kendisini aldatan sendikaya karşı iradesini en açık surette ortaya koyabilmekte, dilediği sendikaya yeniden üye olabilmekteydi. Uzun uygulamalar ve yasa düzenimiz, sendikal özgürlüğü kısmen temine çalışan pozisyonun da bu olduğunu ortaya koymuştur. Bu defa, işçi şayet bir sendikadan istifa etmek istiyorsa karşı tarafa istifa dilekçesini noter kanalı ile keşideye zorlanmaktadır. Kaldı ki, değişikliklerle güdülen genel strateji küçük muhalefet sendikalarını tümüyle ortadan kaldırmaktır.

Grev yasağı alanı : 275 Sayılı yasa ile konulmuş bulunan grev yasağı kapsamı genişletilmekte, «cenaze, tektin, defin işleri özel sektöre ait su, havagazi, elektrik üretimi ve dağıtım işlerine ait işyerleri» grev dışı bırakılmaktadır. Böylece, petrol işkolunda,—yani yabancı petrol krallarına—meydanlar alabildiğine açık tutulmaktadır.

İşkolu Sözleşmesi: Yeni değişiklik, işkolu seviyesinde sözleşme yapma yetkisini, sendika ağalığının gereklerine uygun olarak formüle etmektedir. Gerçekten, buna göre, işkolu seviyesinde sözleşme yapmak için «o işkolundaki sigortalı işçilerin % 30'unu temsil şartı» yeter sayılmaktadır.

İşte bize göre, Türkiye sendikacılığını kesinlikle katledecek olan hüküm budur ve bu hüküm tamamen Türk iş ağalarının ağız ile formüle edilmiştir.

Faşist tasarıların pek az bir kısmına dokunduğumuz yukarıdaki ifadelerden de anlaşılacağı gibi, Türkiye sendikacılığı «demir ökçe» nin altına itilmiştir. Bu tasarının kanunlaşması demek, Türkiye sendikacılığı için ölüm, sendika ağalığı için hayat demektir. Emekçi sınıf, ya direnir ölümle mücadele edecek, ya da kendisini tamamen haksız biçimde sömüren sendika ağalığına «evet» diyecektir. Böyle bir «evet» in sorumluluğu ise, işçi sınıfını temsil ve idare etmek iddiasındaki sendikacılara ait olacaktır.

Faşist zihniyetle hazırlanan bu tasarıya ilk şiddetli tepki Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'ndan gelmiş ve Genel Sekreter Kemal Sülker basına şu demeci vermiştir:

«Hükümet yeni tasarısı ile grev hakkını kökünden yok etmek peşindedir. Ama hemen belirtelim ki, Anayasada yer alan, uğruna bunca çile çekilen ve sömürünün alabildiğine hızla ve rahatlıkla at oynattığı Türkiye'de, emekçilerin bu en kutsal hakkını yok etmeye kimse muvaffak olamayacaktır. Geniş bir işçi topluluğunu işçi saflarından sökülmeyi amaçlayan tasarı, Meclisin talihsiz tasarılar gardrobuna atılacak, tasarısı getirenleri ise işçi sınıfı gelecek kuşaklara ibretle teşhir edecektir.»

Disk yeni çalışma döneminde

KEMAL SÜLKER

Türk sendikacılığının önemli bir bölümünü, tutucuların egemenliğinden kurtaran ve işçi sınıfının gerçek çıkarlarını savunan DİSK, III. Genel Kurulunu yaptıktan sonra yeni bir çalışma dönemine girdi. DİSK, kendini Türk toplumcularına ve toplumuza kabul ettirme, yerleşme ve temelde birlik sağlama dönemini geride bırakarak eylemlere doğru yol alan bir örgüt durumuna yükseldi. Kongrede konuşan devrimci sendikacılar, başka örgütlerde görülen dedikodu, kişilerle uğraşma, hitabet tutkusunu mikrofonu saatlerce işgal etme gibi kirliliklerden uzak olarak eleştirilerini yaptılar. Ortak noktada birleştiler: DİSK, Türkiye'nin tam bağımsızlığa, özgürlüğe, sömürden kurtulmuş bir düzene kavuşma mücadelesinde önemli yeri olan bir işçi konfederasyonudur. Bu niteliğiyle yapacağı çok işler vardır. Bir an önce bu işleri birer birer gerçekleştirmelidir. Bugüne dek yapılanlarla yetinmeyiz. Daha etkin, daha güçlü bir mücadele yapmalıyız.

Gerçekten de, delegelerin üzerinde durdukları konuları, DİSK'in olanaklarını

da hesaplayarak gerçekleştirmek gereklidir. Zaten geçen dönemin yöneticileri, çok dar bir kadro ve sınırlı bir bütçe ile DİSK'in temeldeki yerini sağlamlaştırma programlarını başarıyla sonuçlandırmışlardı. Örgütlerarası temel sorunlarda birliği sağlamlaştırmış, devrimci kadroların sendikalarda daha etkin bir duruma gelmeleri için gerekli eğitimin vazgeçilmez bir ihtiyaç olmasını tabana kabul ettirmiştir. Emin adımlarla yürüyebilmek için tabanın sağlanacağı ve büyük desteği gerektiği için II. Büyük Kongreden sonraki yöneticiler bu noktaları pekiştirmeye öncelik tanımışlardır.

Şimdi, bu sağlam temel üzerinde yeni atılımlar ve yeni çalışmalar dönemi açılmıdır. Tüzükte belirtilen hedeflere ulaşmak için daha bilinçli çabalar harcamada ittifak eden bir Genel Kuruldan sonra, bu açılan yolda başarı sağlama daha kolaylaşmıştır. Çünkü hangi sendikadan hangi delegesine veya üyesine görev verilirse, o görevin eksiksiz yerine getirilmesi inancı yerleşmiştir. Bu bakımdan DİSK'in ücretli profesyonel kadrolarının yeteri kadar bulunmaması, tasarlanan işlerinin gerçekleştirilmesi için bir engel teşkil etmeyecektir.

DİSK ne yapmalıdır? Hiç kuşkusuz bu sorunun karşılığını Kongre vermiştir ve yeni Yürütme Kurulu ile Yönetim Kurulu, kongrenin kararı doğrultusunda, tüzük ve ilkeler sınırları içinde gerekeni yapacaktır. Özellikle eğitime önem verecek, yayın yoluyla sesini daha gür duyuracak, Anayasaya aykırı yolda gördüğü her iktidarı uyuracak, bunu etkin biçimde planlayacak, Anayasaya aykırı yasalar hazırlayan partileri, ya da bağımsız milletvekili ve senatörleri en devrimci ölçüler içinde uyuracak ve o tasarımlara karşı koymasını bilecektir. En önemlisi, işçileri politik güç olma yolunda bilinçlendirme görevini aralıksız sürdürecektir, pahalılığı, vurgunu, soygunu önlemeyen, işçileri devlet yönetiminde söz ve karar sahibi yapmaya yanaşmayan iktidarlara karşı aralıksız mücadele verecektir. Ne maceraya itilecek, ne de kimliği ve geçmişi pek belli olmayanların kendi kendilerine verdikleri «dev-

rimciliğin çizgisini saptama yetkisine boyun eğecektir. Dışardan gazel söylemenin pek yaygınlaştığı şu günlerde her eline kalem alanın önerdiği «eylem» DİSK'in mutlaka itibar edeceği eylem olmayacaktır. DİSK, kendi organlarında verilecek kararlara göre eylem biçimlerini saptayacaktır.

DİSK, yazılanları okumayacak, önerilenleri dinlemeyecek midir? Elbette okuyacak ve dinleyecektir. Ancak ne yapılabileceğine «kendisi» karar verecektir. Egemen sınıflar hükümet etmekten âciz duruma düşebilirler ve fakat işçi sınıfı, henüz politik örgütlenmesini tamamlayamamış ise, işçi sınıfının ve öteki emekçi sınıf ve tabakaların iktidar olma olanakları tam değilse, maceraya atılmak DİSK yöneticilerinden gelmeyecek bir girişim olacaktır. Klâsik deyim ile ne zaman dün erken ve yarın geç olacağı, politik örgüt saflarındaki DİSK'e üye işçiler o vakit «bugün!» deyip o yolda önerilerde bulunacak ve politikanın karar safhasında görüşlerini o yolda açıklayacaklardır.

Su veya bu fabrikada eyleme geçip geçmemeyi kararlaştırmak, o işyeri işçilerinin çoğunluğunun üyesi olduğu sendikanın yetkili organlarına düşer. Dışardan değerlendirme yapıp öneride bulunanlar bu yolda bir organ kararı bulmaz ve eylem görmezlerse sendikaların yönetici kadrolarını suçlamaya kalkışsalar bile kimse o dışardan gazelcilere önem vermeyecektir. Gerçekçi olmak, yalnız dışardan gazel okuyanlara özgü bir yetenek değildir. Bunu iyi bilmek gerekir.

Bütün bunları yazdıktan sonra deriz ki: Disk, önemli bir aşamaya ulaşmıştır. Eylemlerini Türkiye koşullarını değerlendirerek yapacaktır. Maceracı olmayacak, gerilemeyecek, ama ille de «ilerici» olacağı diye, kitlelerle yönetici kadrolar arasında uçurumlar yaratmayacaktır. Kitle ile yöneticiler etki - tepki içinde gerekeni oluşturacaklardır. Kişiler gidici, örgütler kalıcıdır. DİSK, kalıcı bir devrimci örgüttür. Toplumun her türlü sömürden kurtulması yolundaki ekonomik ve politik mücadelesini yapacaktır.

İŞÇİLERE DUYURU

11 Şubat 1970 tarih,
13423 Sayılı Resmî
Gazeteden

931 sayılı İş Kanununun
79 uncu maddesine bir
fıkra eklenmesi
hakkında Kanun
Kanun No. 1225
Kabul tarihi: 3.2.1970

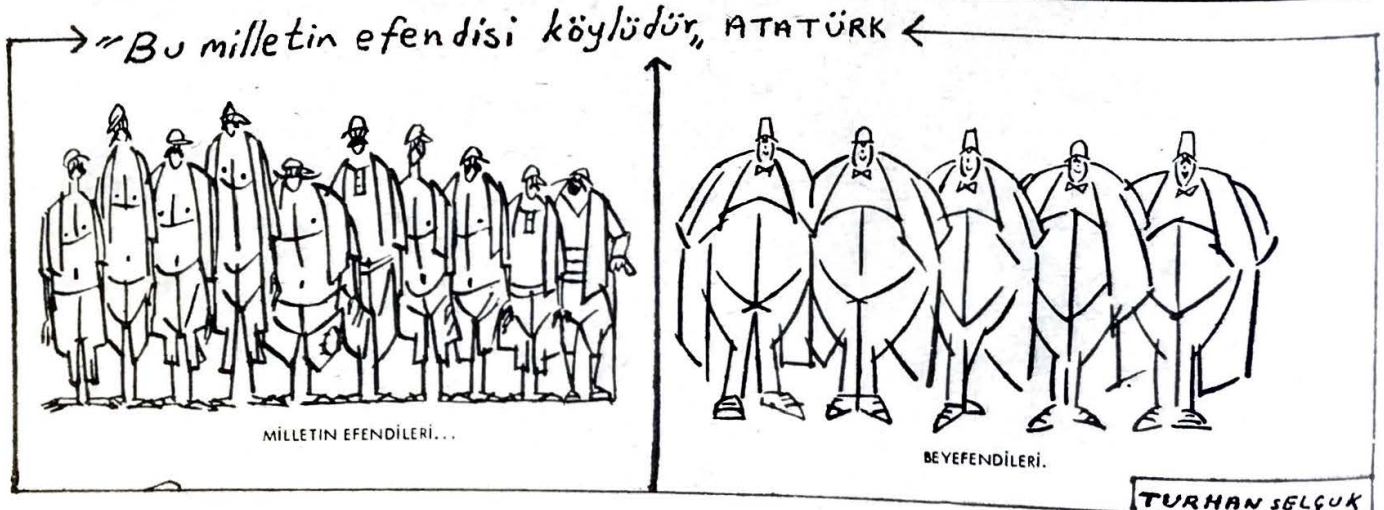
Madde 1 — 931 sayılı İş
Kanununun 79 uncu maddesine
aşağıdaki fıkra eklenmiştir:
İşyeri hekimi tarafından
verilen rapora itiraz halin-

de, işçi en yakın sosyal sigortalı kurumu hastanesi
sıhhi kuruluşuna muayeneye tâbi tutulur, verilen rapor kesindir.
Madde 2 — Bu kanun

yayımlı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 3 — Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

6.2.1970

TURHAN SELÇUK

OTOSAN İŞÇİLERİ MADEN-İŞ'E GİRDİLER

Sendikamız Genel Başkanı Sayın KEMAL TÜRKLER Otosan toplantısında konuşuyorlar. Toplantıya Genel Başkan Vekili Hilmi Güner'de katılmıştır.

Koç'un fabrikalarından olan, Anadolu otomobilinin yapıldığı OTOSAN'ın işçileri yıllardır çektikleri sarı sendika eziyetine son verip MADEN - İŞ Sendikasına girmişlerdir. İşçiler uzun bir süredir Maden-İş'e girme çabaları içinde oldukları için sarı sendika Çelik-İş köpeklerinin kurşunlarına bile hedef olmuşlardı. (Bu olayın hikâyesini, içinde yaşayan bir işçi arkadaş öbür sütunlarımızda anlatıyor.) Maden - İş Sendikası Otosan işçilerinin isteği üzerine kendileriyle Kadıköyde bir düğün salonunda toplantı yapmıştır. Sendi-

kamız Genel Başkanı sayın Kemal Türkler ile Genel Başkan Vekili Hilmi Güner'in ve çok sayıda Otosan işçisinin katıldığı toplantıda bir çok konuşma yapılmış, özellikle sarı sendika eziyeti anlatılmış neden Maden-İş sendikasına girildiği açıklanmıştır.

Ayrıca toplantıda, dördüncü bölge temsilcisi İsmet Demir, sendikamız organizatörü Murathan Bezel, Auer'den Cengiz Turhan, Singer'in baş temsilcisi ve Demir Döküm'den Turgut Alağaç, Mehmet Çolak, Hasan Uğurlu, Sami Seyrek, Avni Çolak,

Mehmet Kul, Yahya Yaman, Osman Bay, Hüseyin Kibrit, Yakup Ertem, Feyzi Gören, Sabri Mak. hazır bulunmuşlar, yaptıkları konuşmalarda Demir Döküm hareketini, Maden-İş Sendikasının neden gerçek işçi sendikası olduğunu, işçi sınıfının durumunu ortaya koymaya çalışmışlardır. Otosan işçilerinden Abidin Koti, Baki Balı, Yakup Ağırbaş, İlhami Aldan, Şerafettin Sahip, Yakup Aynaç, Mehmet Soyuer, Mahmut Çiriz, Bayram Tunah da söz almış, işyerlerinin sorunlarını, düşük ücretle çalışın olduğunu,

Çelik-İş'in yaptığı baskıları, zift içinde çalışan işçilere yoğun verildiğini. Maden-İş'in öbür sendikalar gibi kendilerini satmayacağı, sosyal haklarını almak için sonuna kadar beraber savaşıacaklarına inandıklarını söylemişlerdir. Daha sonra söz alan Genel Başkan Vekili Hilmi Güner, dünya işçi hareketlerinden, işçilerin ancak eğitilip bilinçlenerek, siyasi ağırlıklarını koyacaklarından söz etmiş, Hangi günün doğuşu bir kaç işçinin ölümü değildir, Hangi günün batışı bir kaç işçinin ekmeğinden oluşu değildir» demiştir.

İşçilerin alkışlarıyla son olarak mikrofonu çıkan, Sendikamız Genel Başkanı Sayın Kemal Türkler, özetle şu konuşmayı yapmıştır: «Sizler önce Maden-İş'e üye olup birleşecek, sonra da bir güç olarak haklarınızı arama savaşını vereceksiniz. Sarı sendikanın Maden-İş'e girdiğini için size çevirdiği silah, bir gün onların alınlarına dayanacaktır. Yakın bir gelecekte isteklerinizi belirlemek için toplantı yapılacaktır. Türk Demir Döküm'ünde nasıl sözleşme içinde ve

dışında haklar elde edilmişse size de o haklar elde edilecektir. Maden-İş Sendikası aıdat peşinde değildir. Sizlere bir menfaat sağlanıncaya kadar 12 lira gibi az bir aıdat alınacaktır. Bir işçi bizim mücadelelerimizde işinden olmaşa, yeneden işe girene kadar kendisine yardım yapar. Bu yardım işçinin hakkıdır. Hattâ gelip bana kafa tutarak bu haklarımızı isteyebilirsiniz. Her konu için ilerde işçiler kendileri toplanıp kendileri karar alacaklardır. Şuna inanıyoruz ki, biz işçi sınıfı olarak yalnız Otosan'ı değil, işçi sınıfının iktidarını da ele geçirme savaşı içindeyiz. Şimdi, Maden-İş'in özgürlük ekmeğe ve kavga marşını söyleyelim.»

«Dağ başını duman almış Güneşdere durmaz akar Güneş ufuktan şimdi doğar Yürüyelim arkadaşlar Sesimizi yer gök su

dinlesin

Sert adımlarla her yer inlesin, inlesin»

Her birlikte coşkunca söylenen bu marşın sonradan işçiler yeni bir savaşa başlamanın sevinci içinde dağılmışlardır.

Otosan işçileri toplantıda

SİLAHIYLA ŞİMDİ DE VIETNAMLILARI ÖLDÜRECEK

MÜRTEDE ÜSSÜNDE
TÜRK ASKERLERE
SİLAH ÇEKEN
AMERİKALI ER
VIETNAM'A
GÖNDERİLDİ..

Bir süre önce Mürted Hava Üssünde Türk Subay ve assubaylarına silah çekerek içeri sokmak istemeyen ve kendilerini tehdit eden Amerikalı assubay Vietnam'a gönderilmiştir.

Olay sırasında Amerikalı asker silahını Türklere öldürme isteğiyle doğrultmuşsa da, korkusundan becerememiştir. Askeri makamlar olayı örtbas etmek istemişler, engel olamamışlardır. Haber hemen yayılmış, bunun üzerine Amerikan makamları Türklere silah çeken Amerikalıyı

Vietnam'a göndermişlerdir. Bundan da anlaşılıyor ki, Amerikalılar, Türkiye'yi de sömürülerini sürdürmek istedikleri Vietnam gibi görmektedirler. Kimbilir, Vietnana gönderilen Amerikalı, Türklere çektiği silahla, kaç Vietnamlıyı öldürecektir..

CHRYSLER'DE LOKAVT
VARI! SARI SENDİKA
İŞÇİLERİ ALDATIYOR
MU?

Chrysler, Fethi Çelikbaş'ın bakanlığı sırasında Devlet Planlama Teşkilatının direnmesine rağmen, genel bayileri Rusensad, Tatko ve Çiftçiler ile birlikte kurulmuş yüzde 60 yabancı sermayeli bir otomotiv tesisi. İmalât yapacağı iddialarına rağmen, birkaç demode tezgâh getirip kamyonlarda şoför mahalli ve kamyon kasası yapmakla yetinen bir şirkettir. İmalât taahhütleri-

ni, yeni müsaadesi çıkan bazı yabancı sermaye kuruluşlarına ortak olmakla atlatmayı bilmiştir.

Yabancı şirket, işçilerin haklarını koruyacağı için, Maden - İş Sendikası yerine AP'li Özdemiroğlu'nun Metal - İş Federasyonuna bağlı Otomobil - İş Sendikasını desteklemiştir. Otomobil - İş, montajcı Feruh Verdi'nin yakını bir sendikacının yönetimindedir.

SARI SENDİKANIN
GREV YUTTURMACASI

Yabancı sermayeli olan şirket bir yandan ham madde stokunu bitirmişken (yeniden üretime geçecek durumda olmadığından), bir yandan da sarı sendika otomobil-İş'le anlaşma işçileri aldatarak greve sürüklemiş ve lokavt ilân etmiştir. Böylece fabrika bir süre duracak. İşveren üretilen yapılmadığı sürece işçiye para ödemiyecektir.

Ayrıca sarı sendika, emperyalizmin uşağı fabrika yöneticileriyle yaptığı toplu sözleşmelerde, patronların isteğine uyarak üretimi düşürmüştür. Üretimin düşürülmeye başlandığı günden lokavt ilân edilen güne kadar normal sayı-

dan 570 araba eksik imâl edilmiştir. Çünkü eldeki ham madde miktarı 210 arabalık olup bu süre içinde bitmiş araba sayısı 207'dir. Böylece sarı sendika patronun buyruğunda olduğunu bir kere daha ortaya koymuştur.

CHRYSLER İşçileri direniyor. Gerçekleri bilmiyorlar mı?

Maden-İş Sendikası Bölge Temsilcileri Konuşuyor

Türkiye'de işçi sınıfının en güçlü sendikalarından olan Maden - İş'in bölge temsilcileri son yılların Türkiye'si ve işçi sınıfı için ne düşünüyorlar?
Bölge temsilcileriyle yaptığımız konuşmayı sırayla yayımlıyoruz.
İkinci konuşmayı Sendikamız Dördüncü bölge temsilcisi İsmet Demir ULUÇ'la yaptık.

İsmet Demir Uluç işçilerle birlikte

1 — 1969 yılında bölgemiz sınırları içinde sendikamıza 3420 üye kaydolmuştur.

2 — Üyelerimizle olan ilişkilerimiz çok yönlü olmaktadır. Fakat en önemli üyelerimizin artık davalarına sahip çıkmağa çalışmalarını ve memleket meselelerinin de yanısında dünya meselelerindeki gerçekleri öğrenme çabaları bizleri sevindirmektedir. Bölge temsilcisi olarak 4. bölgedeki henüz bir ayı bulan görevim sırasında geçen bu kısa süre bana büyük ümitler vermiştir.

3 — Bölgemizde işçilerin hak arama kavgalarına karşı tavırları diğer bölgelere nazaran daha iyidir.

Yoğun bir çalışma yapılabilsen çok daha iyi olabilir.

4 — Türkiye'de işçi sınıfının bugünkü durumu üstüne görüşümü ifade edebilmem için muhterem gazetemenizin sahifelerinin kâfi geleceğine inanmıyorum. Onun dışında da o kadar doluyum ki, bu hususta haykırarak istediğim kelimeleri gazetenede yazabilmeniz mümkün değildir. İşte onun içindir ki, bugün sadece dişlerimi sıkıyorum.

5 — Bölgemiz kadrosu işçilerin sendikamız bünyesinde örgütlenmesi için kâfi ve yeterli değildir. Bunun için Genel Yürütme Kurulumuzla gerekli temaslara yapmaktayız.

TÜRKİYE HÜKÜMETSİZ KALDI

Patronlar birbirine düştünce Türkiye başsız kaldı. AP. iktidarındaki ikiye bölünmeden ötürü S. Demirel'in bütçesine red oyu verildi ve AP. çoğunlukta olduğu halde Demirel istifaya etmek zorunda kaldı. AP. içindeki bu çatışma, halkın sırtından kazanılacak milyonların paylaşılmasını yüzünden olmuştur. AP. nin 41 milletvekili kendi partilerinin sunduğu bütçeye red oyu vermişlerdir. Sunay, hükümeti kurma görevini yeniden Demirel'e vermişse de Demirel güven oyu alamıyacağından korkarak bu işi gerçekleştirememiştir. Sonra da gerekli sayıda oy sağlayabilmek için milletvekili satın almaya başlamıştır. At pazarı gibi, milletvekili pazarı kurulmuş, bu iş için yüz binlerce lira dönmüştür.

Güya Türk halkını temsil eden milletvekillerinin satılık hale gelmesi işçi sınıfına ders olmalıdır. Verdikleri oylarla gelen insanların ne biçim adam olduklarını öğrenmelidirler. Gazetemiz baskıya verilinceye kadar Türkiye'yi kimlerin yöneteceği belli olamamıştır.

PATRONLAR İŞÇİ ÇIKARIYORLAR

Son aylarda meydana gelen işçi olaylarından hemen hemen tümünün dolaysız ham madde sıkıntısı ve ten sikat önemli bir rol oynamaktadır. İşçi Şerif Aygün ün ölümüyle sonuçlanan olayların meydana geldiği Gamak Elektrik Motörleri Fabrikası, iki hafta önce gelen ham maddeyle hiçbir şey olmamış gibi normal üretimine ulaşmıştır.

Bazı kişilere göre Chrysler fabrikasında emperyalizmin işbirlikçisi patronu lokavta götüren en önemli sebep ham madde sıkıntısından ileri gelmektedir. Ve NATO ile 10 bin arabalık bir anlaşmanın eşliğinde bulunan patronlar gerekli hammadde ikmalini sağlama yolunda lokavtı kendileri için yararlı görmektelerdir. Anayasa dışı bu silâhi kullanmalarının amacı, zaman kazanmaktır.

Geçen yıl tekstil sanayiinde başlayan kriz ve ten sikat yeni örnekleriyle metal sanayi alanına kaymaktadır. İzmir'de metal sanayiinde 7 bini aşkın işçi işten çıkarılmıştır. Birçok fabrikalarda da istihsal düşürülerek işçiler öz işleri dışında işlerde çalıştırılmaya başlanmıştır. İstanbul'da da birçok fabrikada ten sikat yapılmıştır. Çıkarılan işçilerin 5 bini aştığı bazı sendikalar tarafından açıklanan rakamlara göre ortaya çıkmaktadır.

Sadece bir sendikaya bağlı olan işyerlerinden 250 işçinin çalıştığı Bahariye Demir Çekme Fabrikası kapanmıştır. 200 işçi

nen çalıştığı bir fabrika olan Akın Demir Çekme 150 işçisini çıkarmıştır. 80 işçisi olan Emek Saç Sanayii kapanmıştır. 400 işçisi olan Ticaret Sanayi 259 işçi çıkarmıştır. 350 işçisi olan Talisman 300 işçi çıkarmıştır. 450 işçisi olan Çelik Döküm Fabrikası kapanmıştır. 420 işçisi olan Toplu İğne Fabrikası 80 işçisini çıkarmıştır. 1200 işçisi olan Jeep karoser fabrikası ise bu ay içerisinde işçilerinin yüzde 60'ını işten çıkarmak zorunda olduğunu açıklamıştır.

Bütün bunlar göstermek tedir ki, işçiler yeni bir savaşın eşğine itilmektedir. Bu elde ettikleri çalışma hakkını ve zar zor geçim imkânlarını korumak dâimdir. Artık işçilerin işbirlikçi patronların iki dudağı arasındaki «yarın» garantilerine — ki aslında garantisizliklerini — kendilerinin hâkim olacağı temelle-re yönelmeleri gerekmektedir. Devrimci sendikalar bu noktada düşen görev, işbirlikçi patronlar karşısında savunmaları gereken en önemli hakkın iş garantisini olduğudur. Ancak bu şekilde en kutsal değer emeğin korunması yolunda çalışılmış olur. Bu, giderek bugün var olan kalıpların kırılıp işçi iktidarına yönelen, hem de bütün engelleri yıkarak yönelen çalışmaya başlangıcı olacaktır.

Bildiklerim

Yirminci asrın icabı olarak diğermedenif ülkelerde olduğu gibi Türkiye'de de işçiler sendika kurma ve iktisadî ekonomi, sosyal durumlarını düzeltmek ve korumak amacıyla toplu sözleşme ve grev hakkına sahiptirler.

Ancak işçilerin bu doğal hakları Türkiye'de beyaz kâğıt yaprakları arasında yazılı kalmaktan öteye gitmemektedir.

Söyle ki, bir çok iş yerlerinde kanunların emrettiği asgari ücretler uygulanmamakla beraber, bilhassa ekli almış kadar işçilerin çalışmakta olduğu işyerlerinde sigortasız işçilerin sayısı, sigortalı işçilerin sayısına oranla daha fazladır.

Bu nedenle, işyerinde iş kazası geçiren işçiler sakatlanarak mutazarrır olmaktadır. Ayrıca sigortasız işçi çalıştıran işveren'ler İŞÇİLER tarafından şikâyet

edilseler bile, bu hususta bu güne kadar ceza giymiş işveren görülmemiştir.

Ayrıca Anayasa teminatı altında kurulmuş işçilerin mesleki teşkilâtı olan devrimci sendikalara üye olup kanunî haklarını daha iyi değerlendirmek isteyen işçiler işveren ve işverenlere yaranmak isteyen sözümona bazı işveren vekillerinin baskısı altında kalmaktadırlar. İşveren ve işverene yaranmak isteyen bazı mahlukların baskılarına önem vermeden işçilerden yana olan namuslu kişiler de işçilere göz dağı olsun diye bazı uydurma bahanelerle işten atılmaktadırlar.

Gerek iktisadî durumun bozukluğu ve gerekse işverenlerin yaptığı baskının bunalmı neticesinde ANAYASA'daki direnme haklarını kullanarak işverenlerin kanunsuz tutumlarını protesto eden işçi-

lerin karşularına (ASIL GÖREVİ HAKLI-YI KORUMAK OLAN) polisler çıkmakta ve işçi kardeşlerimizden birçoğu kursunlanmaktadır.

İşte SINGER'de, DERBY'de, KAVEL'de, EMAYETAŞ'ta, DEMİR DÖKÜM'de, HOROZ ÇİVİ'de, en son olarak ta GAMA K' ta yapılan eylemlerin temelinde yukarıda izahına çalıştığım ACI, fakat GERÇEK nedenler yatmaktadır.

Selâm olsun İşçi Sınıfı için mücadele edenlere;

Selâm olsun midesi işçilere karşı haklarını savunan işçi kardeşlerime;

Selâm olsun geleceğin yöneticilerine..

Maden - İş Organizatörü
HANEFİ ÖZTÜRK

SARI SENDIKA MADEN-İŞİ İSTEYEN OTOSAN İŞÇİLERİNE KURŞUN SIKTI

Olayı gören ve aşağıdaki yazıda anlatan Mehmet Karaca

Çıkarları uğruna, menfaatleri uğruna toplumların haklarını çiğniyerek yalanlar söylüyorlar, palavralar atıyorlar, bir de bunlar yetmiyormuş gibi, aidatını aldığı işçiye kurşun sıkıyorlar. Patronlarla işbirliği halinde bulunan sarı sendikaların tutumu insanlık adına utanç duyulacak birer belgedir.

Aziz işçi kardeşlerim, Anayasanın bizlere tanıdığı haklar çerçevesinde sendikalaşma özgürlüğümüzü kullanırken sarı şebekenin canileri bizlere kurşun tevcih ediyorlar. İşte bu acı gerçeği, bu kara yazıyı gelecekteki insanlık tarihi nasıl sayfalarına sığdıracaktır? Bir insan olarak insanca yaşamadığımız için utanç duyuyorum. Ben bu olayı yaşıyan bir işçi arkadaşımız olarak yalnız Otosan işçisine değil, tüm Türk işçisine, Türk işçi sınıfına duyurma ya mecburum. Çünkü senin ve benim verdiğimiz aidatlarla evler, apartmanlar yaptırıp, altlarına hususî Opel arabalar çekip yazlık sinemalarına varuncaya kadar yaptıran bu sözde sendikalar kiralık kağıtlar tutarak Umraniye sokaklarında ayda 20 lira aidatını aldığı bir işçi bilinçlendi diye kurşunlatıyor.. İşçi sınıfı henüz gerçek seviyesine ulaşamadığı için işçi olarak utaniyorum. Her şeye rağmen şuna da inanıyorum ki, Türk işçi sınıfı garp memleketlerinde olduğu gibi, tüm gücünü Devrimci işçi sendikalarını da arkasına alarak, hükmüt olarak iktidarlara,

İnsanlık adına utanç duyuyorum

«Biz sarı sendika Çelik - İş'e aidat ödemeyiz. Biz Maden - İş'ten yanayız» diyen OTOSAN işçileri, Maden - İş'le toplantı yapmak istemişler, Kadıköyde düzenlenen bu toplantıya gelmek üzere Üsküdar'dan otobüsler tutulmuştur. Çelik - İş'ten 8 - 9 kişi otobüsün önünü keserek silâhlarıyla rasgele ateş etmişlerdir. Olayı gören Otosan işçisi Mehmet Karaca anlatıyor..

sömürücü olan iş verenlere ve bunların uşaklığını, yarıdakılığını yapan sarı sendikalara ağırlığını koymuş tur.

Gelecekteki bu zafer biz işçilerin olacağına ben şahsen inanıyorum. Bunun delilleri, gerçeklerle ortadadır. İşte Türk Demir Döküm, Singer, Auer, Elektrometal, Arçelik ve bunlar gibi bir çok iş yerleri.. Otosan işçileri olarak biz de bunlara katıldık ve diyoruz ki, Türkiye'de işçi sınıfının önderliğinde bizler de varız.

Arkadaşlarım, 8 Şubat 1970 Pazar günü Otosan işçileri olarak bizler Türkiye Maden - İş Sendikası ile Kadıköyde bir toplantı tertip etmiştik. Toplantımıza uzak semtlerdeki arkadaşlarımızın da katılabilmeleri için bazı semtlere otobüsler gönderilmiştir. Her otobüse 3 veya 4 arkadaşımız görevlendirilmiş, ben de teşkilâtlamadan bir ekip olarak Mahmut Koç ve Dursun Sabur arkadaşlarımla Umraniye çarşı duvarından saat 09.30 da kalacak otobüste görevliydim. Aynı saatte otobüsün başında bulduktan sonra, Fabrikadan şahsen tanıdığım ve bilâhare isminin Sinan Can olduğunu öğrendiğim şahıs geldi ve: «Taş ocaklarında kahvede toplantıya gidecek arkadaşlar var. Yağmurdan gelemiyorlar, bir minibüs tutup getirelim» diye teklifte bulundu. Bizim bulunduğu

muze yerle tarif ettiği yerin 2 km olduğunu arkadaşlar söylediler. Hava da sağnak halinde olanca huzuyla yağdı yordu ve teklif bizce normal karşılanmıştı. Yalnız ben minibüsle değil, otobüsle de gidip arkadaşları alabileceğimizi söyledim ve gittik. Yolda tanımadığımız bir kişi otobüse işaret etti ve bindi. Otobüsün önünde pankart bağıyordu. Sinan Can'ın tarif ettiği semte gelince, şoföre manevra yapıp durmasını söyledik ve biz 3 arkadaş otobüsten inerek yağın yağmur altında kahveye koştuk. aFkat maalesef bizim arkadaşlardan kimseler yoktu. Hemen geri döndüğümüzde tanımadığımız bir şahıs otobüsün önünde

bağlı bulunan pankartı ko parıyor. Biz nedenini sormıya kalmadan koltuğunun altından gazete kâğıdına sarılı bir cisimle saldırıya geçti. Bizler pankartı bu şahıstan aldığımız an tam gazla üzerimize bir Opel arabanın geldiğini gördük. Arkasından bir ford minibüs ve içinden çıkan şahısların hepsinin elinde gazete kâğıtlarına sarılı cisimlerle bize saldırıya geçtiler. Şunu açıkça belirtmek isterim, Opel arabayı tam gazla bizzat üzerimize süren Çelik-İş çetesinin reisi olan Kâzım Çoconun kardeşi Ergün'dü. Minibüs ten inenlerin bir kısmı otobüsün camlarını demir çubuklarla kırarlarken, bir kısmı da bizimle boğuşuyordu. Biz burada bilek gücüyle mücadele eden yalnız 3 kişi idik. Onlar ise hepsi silâhlı ve sopalı kişilerdi. aSyları da 8 - 10 kişi vardı. Bir oyuna getirilip sinsice tuzağa düşürüldüğü müzi o anda anladık..

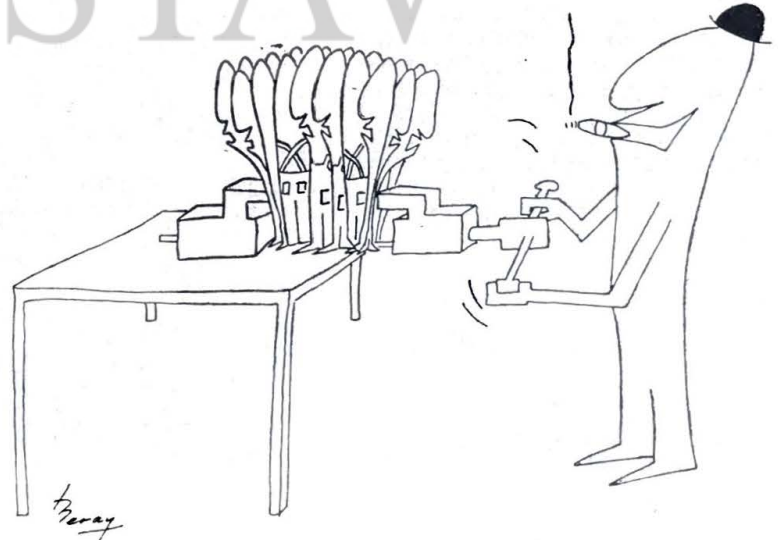
Mahmut Koç ve Dursun Sabur arkadaşım nasılsa kendilerini otobüse atmışlar, ben yerde bir kısmı ile mücadele ederken silah sesleri kulaklarımda çınlıyordu. Bir ara gözümü iliştiğimde pankartı kopartan şahıs otobüsün arka kapısından içeriye korkunç şekilde ateş ediyordu. Aynı anda otobüs hareket etti,

yinede otobüsün arkasından ateş ediyordu. Ben hâlâ yerde eli sopalı ve demir çubuklu kişilerle mücadele ediyordum. Bir ara bizi buraya teşvik eden Sinan Can'ın sadece olaya seyirci kaldığını ve kimse'nin ona dokunmadığını görünce durumu anlamamak için hiçbir sebep yoktu. O anda kendisinin de bana şöyle hitap ettiği, «arkadaşların giti, sende git artık» kimliğini iyice ortaya koymuş oldu. O anda kendimi o çemberden nasıl kurtardığımı bilmiyordum. Var gücümle otobüsün arkasından koşmaya başladım. Fakat otobüs çoktan gitmişti. Çarşı sokaklarına kadar ara sokaklardan geldim. Bilâhare öğrendiğime göre o semt o canî çetenin reisi olan Kâzım Çoco'nun semti olduğunu, olay yerindeki sine-manında o çete reisine ait olduğunu olaylardan sonra tesbit etmiş durumdayız.

Bildiri ile de Otosan'lı arkadaşlarıma durum anlatıldı ve Sarı Şebekenin silahının geri teptiği belirtildi. Çünkü olay yerinde bize kurşun sıkıyanlar kendi adamlarından birini kurşunla yaraladıkları ortaya çıktı. Olay mahkemeye intikal etmiştir. Ben bunun esas mahkemesini Türk İşçi Sınıfının yapacağına inanıyorum. Otosan işçisinde bunun cezasını çok iyi uygulamaktadır. Demir Dökümde olduğu gibi Otosanda da zafer bizim olacaktır.

Mutlu günler, mutlu yarınlar.

MEHMET KARACA

EMAYETAŞTAN BİR İŞÇİ SESLENİYOR

Değerli işçi kardeşlerim, size sesleniyorum. Senelerden beri Emayetaş Fabrikasında sürüp giden işçi ve işveren anlaşmazlığı devam edip gitmektedir. Burada senelerden beri durup çalışmaktayız ve bunların sebebini aşağıda açıklıyorum.

İşçi kardeşlerimin şunu iyi bilmesi lâzımdır ki, Emayetaş Fabrikasında, Anayasamızın işçiye tanımış olduğu haklar tanınmıyor.

Kardeşlerim, 68 senesinde yapılan toplu sözleşmesini göz önüne alalım. Hepsini açık açık biliyordunuz. İşverenle onun peşinde dolaşan kuklaları her türlü hilebaz ve sahtekârlığa baş vurup bizleri bu günkü duruma sürükleyip işverenin karşısında biz işçilerin haklarını çiğneyip ve bizleri söz ve yetki sahibi yapmayı kendi bildiklerine işverenle rahat rahat işverenin lehine olarak çalışmaktadırlar.

Kardeşlerim, bu yapılan toplu sözleşmeye imza atan şahıslar bugün kalkmış işçiyi halen kandırıp siz bu Metal-İş Sendikasına üye olun ki, haklarınızı arayabilelim. Neden yetki sahibi olup ta işverenin karşısına oturduğu zaman bizim haklarımızı doğru dürüst olarak savunmayı her şeyi gizli kapaklı sendikasıyla birleşip hiç bir işçinin haberi olmadan çaktılar imzayı gittiler. İşçi hakkını arayan sendika veya temsilcilerin tutumu bu mudur?

Hal böyleyken işçi arkadaşlarımız, körtü körtüne halen gidip Metal-İş Sendikasına üye oluyorlar.

Kardeşlerim, şunu iyi düşünmek lâzım: Neden fabrikada bulunan işveren veya işveren vekili Metal-İş Sendikasını destekliyorlar. Meselâ, misali karşımızda: Bir işçi arkadaşımız aransa, çıktığı zaman Personel Müdürü Cüneyt Bey işçi arkadaşımıza şunu soruyor: «Sen hangi sendikadansın?» İşçi arkadaşımız da, Maden-İş Sendikasında olduğunu söyleyince; «Sen git Metal-İş Sendikasına üye ol da, gel sana avans vereyim. Demek ki, bu adamların kimi destekledikleri kendiliğinden meydana

na çıkıyor. Bunu iyi düşünürseniz, sizin ve bütün dert ve davalarınıza ortak olup ele alıpta işçi lehine olarak çalışan cemiyet ve kişileri tanımış olursunuz.

Ben bugün bir işçi görüşümle Cüneyt Beyin bir işçiyle bu gibi sözler konuşmasını doğru görmüyorum. Çünkü işverenle işçi arasında bir arabulucu elçi olduğunu unutmamak gerekir.

Kardeşlerim, Fabrikamızda çalışma durumlarına gelince; bundan hayli bir zaman önce ceryan yetersizliğinden olması nedeniyle bazı kısımlarda vardiya değişikliği yapılmıştır. Bu an için işyerinde herhangi bir ceryanla bir iş aksaklığı görülmediği halde, halen işçiye zorunu kullanıp yersiz portaları düzenleyip işçinin huzurunu bozmaktadır.

Neden Maden - İş Sendikasını ve ona bağlı işçi arkadaşlara her zaman için horlanıyor. Düşünürseniz bunun sebebini anlarsınız. Sebebini söyleyelim: Maden-İş Sendikası işverenin karşısına oturduğu zaman daima işçinin lehine olarak çalışmıştır. Bir yerine beş almaya ve kendi dediğini ve işçinin dediğini yapmaya çalışmıştır. İşte kardeşlerim, işverenler bu sebeple bu sendikayı sevmeyip, sarı sendikaları işyerlerine kendi yardımlarıyla oturtmak isterler. Çünkü sarı sendikayla anlaşmak daha kolay oluyor.

Kardeşlerim, şunu iyi bilip ve kanaat edelim ki, bu işçinin acınacak durumu var. Bu da neden oluyor dersiniz? İşçinin sırt sıra verip birleşen haklarını toplu olarak istemesini bilmediklerinden meydana çıkmaktadır. Kardeşlerim, bu asırda tek fert müdafaasını yapıpta hakkını almaya imkân olmadığını artık bilmeniz lâzım. Her hak, birlik ve beraberlikle alınır.

Kardeşlerim, işte ufak bir hakkımızın kaybolduğunu göz önüne alalım. 969'un 9 uncu ayında verilmesi gereken zamların üzerine tapar çekip, asgari ücrete katıp biz işçilerin gene hakkını yediler. Şunu iyi bilelim ki, bu yapılan toplu sözleşme süresi bitinceye kadar beş kuruş zam diye bir şey alamıyacağız, kanaatindeyiz. Olsun kardeşlerim, birleşelim, sırt sıra verip haklarımızı istemesini bilelim. Birlikten daima kuvvet doğar.

Kardeşlerim, ne demek istediklerimizi bütün arkadaşlara duyurmaya çalıştık. Arkadaşlar bu konular üzerinde durup kararınızı kendiniz verip, tek vücut olmanız şarttır.

Hepinize sevgi, selâmlar...

TÜRK - İŞ PATRONLARIN EMRİNDEDİR

İşçi kardeşlerim; Türkiye Metal - İş Sendikası ve Federasyonu toplantısında

konuşan Türk - İş Federasyonu Başkanı Seyfi Demirsoy'a teşekkür ederim. Neymiş? Eğer Personel Kanunu çıkarsa, işverenler işçiye işçi sigortalarına fazla prim ödenecektir. Asgari ücretle 10, 12 sene, 15 sene emek sarfeden usta işçinin gece primi yıpranma payına patronlar el koyup, işçiyi primsiz gece işine mahkûm etmektedir. İşte Türk sendikacılığı!.. İşçiyi düşünmeyip de işveren ve patronları düşünen Türk - İş'in fedakârlığını 970 senesi Metal - İş Federasyonunda 25.1.1970 tarihinde Radyonun «24 saatın olayları»nda dinledim. Hakikî devrimci işçi, emekçi işçilerden yana bulunan sendikaları bırakıp patronların paralarıyla kurulan sarı sendikalara tercüman olan TÜRK-İş'i protesto eder, işçi kardeşlerime derim ki, hakkını alanı bil; anla, o sendikann üyesi ol... Kararı sen ver.

3413 Lokal Başkanı

ISMAIL EROL

SOSYAL SİGORTALAR İŞÇİNİN DEĞİLDİR

İşçi kardeşlerim; size biraz Sosyal Sigortalardan bahsedeceğim, yani dert yatacağım.

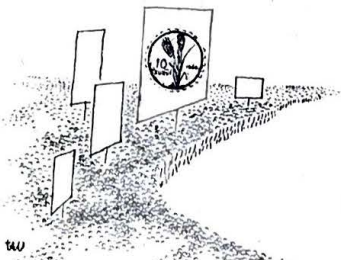
5.11.1969 tarihinde Magirus oto montaj sanayinde iş kazası yaptım, 10 günlük istirahat almıştım. İstirahatım sonunda sigortadan paramı almak için gittim bana Fatih şubesinde «sen işe yeni girmişsin, eski çalıştığın yerden soralım» dediler ve bunun da bir formalite icabı olduğunu söylediler. Ben de «peki» demiştim. Eski iş yerim Ankara Atatürk Sanatoryumu öner sermaye maden iş atelyesinde çalıştığımı ve oradan sorulması için Ankara Sosyal Sigortalar Çankaya şubesine 18.11.1969 tarih ve 9789 sayı ile gönderildi. Üç ay gidip geldim Fatih Sosyal Sigortalar şubesine. Üç ay sonra hele şükür yazının cevabı geldi. Yazının cevabı şöyledir: «Çankaya Şubesi Sosyal Sigortalar Müfettişliğimizce Atatürk Sanatoryomunda yaptığımız incelemeye göre, Yusuf Yıldırım adında bir kimsenin burada çalışmadığı görülmüştür. İmza: Müfettiş, Cemil Ziya Alper.» Bana Fatih Şubesi yazıyı okudu. Ben çalıştığuma dair borservisimi çıkararak suretini okudum. İkinci bir yazı 28.1.1970 gün ve 1233 sayı ile tekrar gönderdiler. Hem acele olarak... Bu acele yazının cevabı için 13.2.1970 günü gittim ve bana Fatih şubesi: «Daha yazının cevabı gelmedi ve sen de bu parayı alamazsın. Ankaraya gideceksin, Yazının neticesini sen alacaksın. Dört ay geçen bir yazı macerası peşine düştüm. Maksadım, daha ne kadar sürüneceğimi işçi kardeşlerime duyurmak. İşte kardeşlerim, neden sürdürüyoruz? Düzenin bozukluğundan... Böyle düzenin, böyle tefeci, böyle patron, soyguncu iktidarın böyle sosyal sigortaları olur. Boykot, grev, yürüyüş bize kâfi gelmez. Sen direnme yaparsın, zam alırsın, öteden üç misli kazık fiyatlar artar. Kazık yine bizde kalır. Tek çare, kendin iş başına gelendir.

Saygılarımla, aziz işçi kardeşlerim..

Magirus Oto Montaj

Sanayii İşçilerinden

YUSUF YILDIRIM

Genel Başkan Kemal Türkler „cinayetleri affetmiyeceğiz” dedi

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Genel Başkanı Kemal Türkler, Maden - İş Sendikası Genel Yönetim Kurulunda önemli bir konuşma yapmıştır. Kemal Türkler, beş yıl önce Zonguldak'ta 66 kurşun zam istedikleri için kurşunlanan iki işçi ile geçen yılın sonunda Gamak Fabrikası önünde polisçe şehit edilen Şerif Aygün'ü saygı ile andıktan sonra şunları söylemiştir:

“Devrimci işçiler, işçilere kurşun sıkanları, ekonomik mücadelelerini sürdürenleri öldürenleri asla affetmiyecektir.

Mehmet Çavdar'lar, Şerif Aygün'ler bütün işçilerin mutluluğu için yasalara uygun olarak haklarını isterlerken öldürülmüşlerdir. Bu cinayetleri işliyenleri cezalandırmayı başaramıyan beceriksiz A.P. iktidarı, şimdi de devrimci kuruluşları yok etmek için Anayasa dışı tasarıları hazırlamış olmanın sorumlusu ve suçlusu olarak kendisini tarih önünde tescil etmiştir.

Ekonomik ve sosyal mücadeleler gelişmenin itici gücüdür. Gelişmeden korkan ve tutucu anlayışlarıyla çağ dışı sömürücüliğe umut bağlayanlar işçi sınıfının A-

nayasa doğrultusundaki gelişmelerinden ürkmekte ve bu nedenle devrimci akışın itici gücünü karmaya kalkışmaktadır. Şimdiden haber verelim ki, işçi sınıfı, özgürlük uğrunda ve hakları için gerekirse yeni şehitler verebilir, gerekirse bağrından yüzlerce Mehmet Çavdar, binlerce Şerif Aygün çıkarabilir. Fakat egemen sınıfların tarihin gidişine ters düşen, Anayasayla bağdaşmayan amaçları ne copla, ne kurşunla ne de Anayasaya aykırı yasalarla gerçekleştirebilir. Biz 10 Mart'ı unutmayız, tarih de canileri unutmaz.”

Patronların iktidarı, Hakkını Arayan işçiyi Öldürüyor.

İşçiler, arkadaşlar! Patronların iktidarı hakları olan ekme paralarını istedikleri için Zonguldak'ta Mehmet ÇAVDAR'ı, Satılmış TEPE'yi Gamak'ta Şerif AYGÜN'ü öldürdü. Geride ağlayan nice anneler, çocuklar kaldı. Açlık günleri bitmiyor. Eğer birleşmezseniz bitmeyecek. Eğer gerçek işçi örgütlerinde birleşip tek bir güç olmazsanız iktidarın, patronların silâhları bir gün sizi de öldürecek. Bunlara izin verecek misiniz?

**Türkiye'de
İşçi
Sınıfının
Doğuşu...
Hikayesi...**

(Geçen sayıdan devam)

1919 - 1923 döneminde ise işçiler emperyalist şirketlere karşı örgütlenmelere başlamışlar ve sürekli olarak Kurtuluş Savaşını desteklemişlerdir. İşçiler hep ulam şim kesiminde grevler yaparak emperyalist kuvvetlerin silâh temin etmelerini en-

BALYA - KARAAYDIN MADEN İŞÇİLERİ GREVİ: 1908 yılının Eylül ayında Balya-Karaaydın Maden işçileri gündeliklerinin artması için Alman ve Fransız mühendisleri korkutarak yerlerinden kaçırılmışlardır. Aynı zamanda ocaklardaki çalışmayı da durdumuşlar..

gellemişlerdir. Bu dönemdeki işçi örgütleri Türkiye İşçi Derneği, Beynelmillel İşçi İttihadi, Türkiye İşçi Fırkası gibi örgütlerdir.

1923 yaz aylarında işçi grevleri iyiden iyiye artmış, 1924 yılında Amele Te-

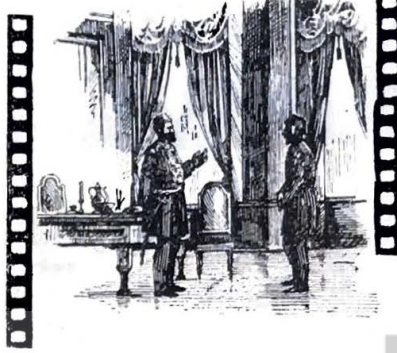

İşçiler yer altında akan bir çayın sularını boşaltmaya yarayan tulumbaları işleterek madenin 10 yıl süreyle işletmez kalma tehlikesini önlemişler. Madenin ortaklarından olan nüfuzlu zenginler grevi önlemesi için Sadrazamı sıkıştırmaya başlamışlar.

ali Cemiyeti kurulmuştur. Fakat o zaman ki tek parti (CHP) 1925 de bir kanun

Mitingi yapılmış, 5000 işsiz insan TBMM. önünde polisle çatışmış, büyük yankılar uyardıran Kavel Kablo Fabrikası grevi yapılmıştır.

Ve son olarak 1967 yılında Türk - İş'in Amerikan tipi partilerüstü sendikacılık

Sadrazam, grevi bastırmak için yardımcı Mehmet Ali beyi gönderdi. Mehmet Ali bey işçilerle ve şirket yöneticileriyle görüşmesi sonunda işçilerin isteklerinin kabul edilmesini şirketten istedi. Şirket bunu kabul edince işçiler ertesi günü işe başlayacaklarını söylediler.

(Takrir-i Sükün Kanunu) çıkararak her türlü toplantıyı ve gösteriyi yasaklamıştır. 1928 de şemendifer ve tramvay işçileri bir defa daha greve gidince CHP bütün işçi cemiyetlerini kapatmış ve bu yolla işçi sınıfının mücadelesini önleyeceğini sanmıştır. Ama bütün bunlara rağmen akan bir suyun mecrasını bulması gibi işçi sınıfının kavgası daha bilinçle devam etmiştir.

1923 İzmir İktisat Kongresinde, işçi

O gece işçiler bir görevlinin geleceğine dair İttihat ve Terakki Cemiyetinden telgraf alırlar. İşçiler kendilerinden yana yeni bir hakkı umut ederler. Oysa yanılırlar. Sudi Bey adındaki görevli gelince yabancı şirketin isteğinin olmasını ister. Bunun üzerine işçiler işbaşı yaparlar. Bazıları buna engel olmak ister. Sudi bey bu işçilerin üzerine bastonuyla yürür. Bu hareket te böylece biter.

grubunun verdiği rapora rağmen kapitalist yolla kalkınma kararı alınmış, ama 1929 da kapitalist sistem buhrana düşüncce baştakiler «devletçilik yapalım» demişlerdir. İşletmelerin devlete ait olduğu bu dönemde işçinin yaşamında hiç bir değişiklik olmamıştır. Su başlarında ağalar, burjuvalar, zenginler olduğundan çark yine onlar için dönmüş ve yine işçiler ezilmiştir. Bu arada 1938 de Cemiyetler Kanunu değiştirilerek, sınıf esasına dayanan

dernek kurma yasaklanmıştır.

1946 yılında sınıf esasına dayanan cemiyet kurma yasağı kaldırılınca 1946 yılında Türkiye İşçi Derneği kurulmuştur. 1947 de Sendikalar Kanunu yürürlüğe girince, yıllardır örgüt kuramayan işçiler kendi örgütlerini kurmaya başlamışlardır.

Nihayet 1952 de ilk büyük işçi örgütü Türk - İş (Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu) kurulmuştur. Ama bu örgüt de, o zamanlar tek gayesi işçi sınıfını oyalamak olan DP iktidarının dümen suyunda gidince, Türk-İş içinde anlaşmazlıklar başlamıştır.

1963 tarihli Grev ve Lokavt Kanunu çıkmazdan önce işçiler yığıtçe direnmişlerdir. 5000 Sümerbank işçisi yalın ayak yürümüş, 150.000 işçinin katıldığı Sarıhanlı anlaşıtı yıkılarak DISK (Devrimci İşçiler Sendikaları Konfederasyonu) kurulmuştur. Ve arkasından işçilerin sarı sendikalara, işlemez kanun maddelerine, sömürücü patronlara karşı amansız kavgaya başlamıştır. İşçi sınıfının tarihine altın harflerle yazılacak Derbi İşgali, Türk Demir Dökeci Fabrikası işgali

Bütün bunlar kökü çok eskilere giden, 1871 - 72 yıllarında alevlenen Türkiye işçilerinin kahramanca kavgalarının mah-

FAKİR İŞÇİ

Yıldızlara, vadilere baktım da geldim
Yoldan yürüdüm sulardan aktım da geldim
Ben belki de kutlu beşik bir minni
Lârandde bir anne bıraktım geldim..

Kurmuş yatağı akıyor nehir
Gerçekler acıdır çekilmez kahr
Kapanmış gözümüz görmüyor zahir
Sararan güller bülbül ağlasın..

Demas Fab. İşçi
TUNCAY TAŞÇI

UYAN İŞÇİ

Günde, üç beş kuruş
O, bizim paramız işte

Yarı aç yarı tok
Ağlıyor anamız işte

Sen çalış âlem kazansın
Her zaman haliniz duman işte

Senelerce uyuyup
Bu hale geldik işte

Sırtumuzda caket kalmadı
Pantolu da deldik işte

Hey arkadaşım işçi uyan
Zamanı geldi işte

Zafer sancağını önümüzde
Şerefle çektik işte...

Elektrometal S. A. Ş. Fb.
İşçilerinden

LÜTFÜ AYKURT

YARIŞMAMIZA GELEN YAZILARI YAYINLIYORUZ

İşçi Sınıfının Kurtuluş Yolu Nedir ?

Arçelik işçisi
SALİH TOPÇU'nun yazısı

İŞVEREN ve İŞÇİ
ARASINDAKİ
YAŞANTI
FARKLARI.

İşçinin yaşantısı:

İşçi çalışır, didirir, zamanla işine de bağlanmış ve işverene umutla köyünden çoluğunu çocuğunu getirir. Fabrikada ömrü boyunca çalışacağını zanneder, bir de gecekodu kıralar, üstelik soba kurama mıdır. Nerde kursun gariban; odana, sobaya para lazım Aldığı kaç para: 19 lira 50 krs.. Üstelik bunun sigorta kesimi, vergi pul parası, v.s. derken 15 TL.sına düşüyor yömüyesi. İşverene çıkıp zam istemesi icap ediyor, çünkü nüfus kalabalık. Çıkar patrona: Efendim, mağdûrum, 4 çocuğum var, bir de köroğlu bes, ben 6

Elime geçen net ücret beni tatmin etmiyor, dediği zaman, Patronun işçiyeye cevabı şu oluyor: Türkiye-mizde nüfus plânlaması var, bunun dışına neden çıktın. Geçinemiyorsan çık, başka yerde iş bul. Nereye gitsin zavallı, her yerde iş veren politikası aynı, yine işçi büzülerek ne olursunuz beyim, size sığınmışım bana yardım edin, der. Patron'sa iyi bir yardım düşünür, hemen personele telefon eder, işçinin iş akdinin feshini ister ve tazminatı kapı dışı ederler. Sendikada kendi yöneticileri tarafındansa, ne yapalım kardeşim, kusmetin böyleymiş, diyerek avutur. Böylece işçi voltasını alır sürüm sürüm sürür. İşçinin yaşayışı kısaca bu kadar

İşverenin yaşantısı : Biner otomobiline, alır hanımını, çocuğunu.. Eh hanım bu gece nereye gidelim?, Hanımsa: Bey, hava soğuk, Beyoğluna çıkalım, Klup Kartiyere gidelim, biraz yer içer, iyi eğlence var ise eğleniriz.. Kalkar giderler, bir saat eğlenirler, çocuğunun canı sıkılır ve Babacığım, Foliberjere gidelim, Mine Soleyin programı var... ve kalkar giderler. Orada birkaç saat eğlenirler, bu defa da hanımın canı sıkılır, bey, burası beni sıkı. Hadi gel, Kulüp 12 ye gidelim. Mu. Akkünü dinleriz ve giderler.. Orada da biraz eğlendikten sonra saat gecenin 02 si olur, canları viski ister, rahatça kuzu kuzartmasıyla yiyip içemeleri için Şerif Kulübü seçerler.. Giderler, geceyi

orada eğlenceyle geçirirler ve orada bir mevzu açılır, Bey, hanımına hitaben, Hanım, Apollo 11 aya gıcaacak, televizyonda seyretmek isterdim, der ve hemen karar verirler. Ertesi gün Amerikaya uçakla hareket ederler, beher bilet (5500 TL.) değerinde. Zavallı işçi ise senelik çalışma değeri karşılığı (4500 TL.) ancak alabiliyor. Daha sayamayacağım çok şeyler var. Köşkler, villalar, başka mesele, onları kaleme alıp anlatacak yeteneğimde değiliz çünkü, çünkü işçiyiz.. Kör yaşantının içerisinde dilimiz doluyor, Patronun yaşantısı da böyle gider

İşverenin bu farkı elde edebilmesi nedeni : İşveren işçinin yok pahasına gecesini gündüzüne katarak çalışmasını ister. Bir işçinin günlük kazancı ortalama 100 TL. ise işçiyeye vereceği 20 TL. kendi yaşantısı için işçiyi köreltmek amacıyla düşünür, yanlış politikalarla işçiyi uyutur. İşçinin okumasına bilincelenmesine mani olur. O zavallı saf masum işçiyi kendisine bağlar ve takip eder ve bu sefer işçiyi mazmunca hareket eder. Kendi yaşantısı için her yollara baş vurur, lehinde gözüktür, fakat aleyhinde hareket eder ve bütün iş-

verenler birleşir Türkiye-de bu yaşantıyı elde edebilmeleri için Parlamenteoya kendi adamlarını yetiştirir, sokar, bu acı plânlarla toplumlara girer cemiyetleri kendi çıkarlarına yetiştirir ve işçinin uyumasından işveren yaşantı farkı elde eder.

BUNUN KURTULUŞ YOLU : Ne zaman ki, Türk işçisi kendinden yana olan Devrimci sendikalarla birleşir ve bu sendikaların ışığı altında konferanslara katılır, örgütle-nir ve bilincelenirse, o zaman bütün Türk işçi sınıfı güçlü birlik olur bir vücut haline gelir. Türkiye'nin bugünkü durumunu gözönüne alarak eñtibilir ve bilincelenir ve o zaman emekçi halk yığınlarının siyasi bağımsızlığı koruma Anayasamıza sahip olma, Ekonomik ve sosyal kalkındırma-yı hızlandırma, sömürüye engel olma amaçları yolunda birleşerek çalış-ma yapmak ve böylece biz işçiler toplumun temel yapısında demokratik yoldan değişmesinde ilerici ve ilerletici bir güç haline gelir, kurtuluş yolunu bu güçle değiştiririz.

Antalya'dan Ahmet Arın'ın Yazısı

MADEN - İŞ SENDİKASI

Gazetemizin Yazı Yarışması
Heyetine

1 - Sınıf :

Kapitalist ülkelerde insanlar sarf ettikleri emeğe göre değil, toplum içeriğinde aldıkları ücret ve buldukları mevkilere göre değerlendirilirler. Bu ülkelerdeki insanlar bu yüzden bir takım guruplara ayrılırlar. Bu gurupların her birine sınıf denir. Türkiye'de ise bir sınıfta ezilen sömürülen biz işçiler sınıfıdır. Bundan iyi bir sınıf örneğini değerli heyetimizden bekleriz.

2 - Türkiye'de işçi sınıfının durumu :

Türkiye'deki işçi sınıfı kendisini ezen sınıflarla bu asrın başından beri mücadele etmektedir. Fakat bu mücadele henüz sonuca ermemiştir. Çünkü işçi sınıfı bir çok hakları elde etmesine rağmen henüz maddi ve mânevi yönden istediği seviyeye gelmemiştir. Bu yüzden yine sömürülmeye terk edilmiştir.

3 - İşçiler nasıl yaşamaktadır :

İşçilerin bugünkü yaşantıları eskisine nazaran iyi olmakla beraber, bu gün için çok kötüdür. Her şeyi bu sınıf meydana getirmesine rağmen sefaletten kurtulamamış ve bu yüzden yaşadığı hayattan hiç bir zaman memnun olmamıştır. Sınıfını tanımadıkça da olamayacaktır ve sömürülecektir.

4 - İşveren Yaşantısı :

Biz işçi sınıfı olmakla beraber işveren yaşantısını tatmadığımızdan, işveren yaşantısını dile getirmek için kalemimiz dahi müşahede etmemektedir.

5 - Fark :

Bu fark ezen ve sömüren sınıfların yüzünden doğmaktadır. İşçi sınıfının henüz sınıf bilincine kavuşmamasının rolü de bunda çok büyüktür.

6 - İşçi sınıfının kurtuluş yolu :

İşçi sınıfı ancak kendi sınıfının bilincine kavuştuğu an bu durumdan kurtulacaktır. Bu da işçi sınıfı-

nın eğitilmesi sınıf bilincine kavuşturulmasıyla mümkündür.

Yaşa sen emekçi kardeş! Yıllardır yorulmadan, usanmadan, bıkmadan sınıfını kurtarmak için bütün engelleri geçerek seni ezen, seni sömüren, senin hakkını sana tanımayanların karşısına dikildin. Yolunda muzaffer olasın...

ANTALYA

Orman Tamerhane Müdürlüğü
İşyeri İşçi Baş Temsilcisi

AHMET ARIN

KISA SENDİKA HABERLERİ

ARÇELİK TOPLANTISI

1 Mart 1970 Pazar günü Pendik Bülbül çay bahçesinde Arçelik işçileri için bir toplantı düzenlenmiştir.

Maden - İş Sendikasının üyesi olsun olmasın bütün işçilerin davetli olduğu toplantıya Türk Demir Döküm'den, Singer'den, Hisar Çelik'ten ve 4. bölgeye bağlı çeşitli işyerlerinden de kalabalık gruplar halinde işçiler gelmişlerdir.

Birçok isteklerin ve temennilerin konuşulduğu toplantıda; Arçelikli işçi

kardeşlerimiz sırayla söz almışlardır.

Bunlardan Şerafettin Şengül arkadaşımız bir dilekte bulunarak; işyerinde 5 sene kıdemi olan her işçiye fabrika mamullerinden bir tane verilmesini istemiştir. Daha sonra söz alan arkadaşlardan Kasım Berber «Dâvamız milli kuruluş dâvasıdır» diyerek hor görülen haklardan yakınmıştır.

Hayat şartlarına göre zam istediklerini bildiren Remzi Aslan ve diğer konuşmacı arkadaşlar, sudan ve yemeklerden de şikâyetlerde bulunmuşlardır.

Magirus fabrikası işçilerinden üyemiz Mehmet Bülbül'ün üçüz çocukları olmuşsa da, ikisi yaşayamadan ölmüştür. M. Bülbül bu olay için, «İşçiyiz biz ağam, hayatta dokuz doğuruyoruz, üçte eklendi, on iki oldu. Onun için yükleyemedik ikisi öldü.» Mehmet Bülbül'e başsağlığı diler, hayatta kalan yavruya uzun ömürler dileriz.

YARALI MAHMUT (Baş tarafı 11. sahifede)

ptı dışarı edeceğiz. Yani emperyalizmi kovacağız yurdumuzdan. Ama yapacağımız mücadelede sağlam adımlar atmak için patronun, ağaman ve onların bilerek ya da bilmeyerek usaklığın edenlere karşı diklatlı olacağız.

Grev yapıyoruz. Kime karşı? Patrona karşı. Yani sermayeye karşı. Kimler yapıyor grevi? İşçiler Köylüler ağalara karşı direniyorlar. Toprak istiyorlar. Köylüler ve işçiler birbirlerine benzeyen bir

mücadele yapıyorlar demek ki.. Onların karşısına geçip de «Yaşamın işçi ve köylülerin emperyalizme karşı savaşları.. Yaşamın Milli Demokratik Devrim» demenin ağustos böceği gibi cır cır etmektan başka bir farkı var mı?..

Mücadelemiz patrona (sermayeye), ağaya karşıdır. Yani kapitalizme karşıdır. Dolayısıyla emperyalizme de karşıdır. Sosyalist Türkiye'yi kurmak için mücadele ediyoruz. Onun bunun oynacağı olan Tür-

EMEĞİ İŞÇİ KARDEŞLERİM

Emeğim var ama param yok,
Artık çok çalıştım
Karnım aç, dizlerimde,
Derman yok.
Çocuğum okumak ister,
Ama benim defter kalem almaya,
Tek kuruş param yok.
Yoruldu artık çok, yoruldu
Emeğim var ama param yok..

Sabah, öğlen kahvaltım acı soğan,
Kuru ekmek.
Çalışıp çabalarım, ama ömrüm tükendi
Halen içinde oturacak bir ev,
Üzerime giyecek bir elbise, mezarımı
kazdıracak,
Kefenimi alacak tek kuruş param yok.
Artık çok yoruldu bitsin bu çile,
Avrat der ki: Hadi seyahat edelim eller
gibi elele.

Eski gön çarıkta, şimdi lastik giyerim,
Dizlerim sızlaşır, doktora gitmek isterim,
Ama param yok kime ne diyeyim.
Yoruldu artık, çok yoruldu, bitsin bu
çile
Avrat derki, haydi seyahat edelim eller gi-
bi elele.

Yürü be hey, Dünya yürü,
Yalan dünya değil misin,
Fakiri de zengini de alan Dünya
değil misin?

Emeğinin karşılığını vermeyeni
Aşını tadından yiyemiyeni, bir ayda
Üç kilo et alıp, çoluk çocuğuna
veremiyeni de
Alan Dünya değil misin?

Dinleyin dostlarım size söyleyim
Sakın aldannayın dikkatli olun
Rakipler gelir avlarlar sizi
Birleşip onlara fırsat vermeyin..

0701 No. lu Lokal Bşk.
HASAN ŞİMŞEK

DUYURU

Türkiye Maden-İş sendikası Altıncı Bölge temsilciliğinin telefonu: 64 15 05 olarak değişmiştir. İşçilere duyurulur.

Sendikamız eğitim seminerleri dışında özel işyeri konferansları da düzenliyor. Bu toplantılardan birinde Süleyman Üstün Türkiye Meseleleri'ni anlattı.

kiye'yi değil.. Milli Demokratik Devrime, gerçekten işçi olan ve işçi sınıfının zaferi için çalışan hiç bir arkadaş inanamaz. Bu davayı öne sürenler işçi sınıfına ve onun beraber mücadele edeceği köylülere karşı ihanet ediyor demektir. Kapitalizme ve emperyalizme karşı SOSYALİST TÜRKİ YE'yi kurmak için var gücümüzle çalışacağız.

Gelecek yazımda da bu meselenin kimler tarafından ve neden ortaya sürüldüğünü anlatacağım.

yazı yarışması

SENDİKAMIZ ÜYESİ
İŞÇİLER ARASINDA
ÖDÜLLÜ YAZI
YARIŞMASI

KONU :

işçi sınıfının kurtuluş yolu nedir?

Sınıf nedir? Türkiye'de işçi sınıfının durumu nedir? İşçiler nasıl yaşamaktadırlar? İşverenler nasıl yaşamaktadırlar. Bu fark neden doğmaktadır. İşçiler bu yaşadıkları hayattan nasıl kurtulacaklardır?

gibi soruların ışığında işçi sınıfının kurtuluş yolunu anlatan sendikamız üyesi işçilerin yazıları arasında en iyi olanlarına ödüller verilecektir.

- ★ Yarışmaya ancak Maden - İş sendikası üyesi olan işçiler katılabilir.
- ★ Yazılar okunaklı el yazısıyla, ya da daktiloyla beş kopya olarak gönderilecektir.
- ★ Yazıları seçecek kurul bilim adamlarından, yazarlardan, ve sendikamız yetkililerinden kuruludur.
- ★ Yazıları «Maden - İş gazetesi, yazı yarışması Maden - İş Sendikası Ali Baba Türbe Sokak Nuruosmaniye Cağaloğlu İstanbul» adresine gönderilecektir.
- ★ Yazılar en geç 1970 yılının Nisan ayı sonuna kadar elimize geçmelidir.

ELİ KALEM TUTAN KENDİ SINIFINI
DÜŞÜNEN İŞÇİLER YARIŞMAYA
KATILIN.

MADEN — İŞ

Türkiye Maden, Madeni
Eşya ve Makina Sanayi
İşçileri Sendikası Adına,

Sahibi:

Genel Başkan
Kemâl Türklér

Sorumlu Yönetmen:
Kemal Sülker

Bu sayıyı hazırlayan
Ali Özgentürk

Yazışma ve yönetim yeri
Cağaloğlu Nuruosmaniye,
Ali Baba Türbe Sok.
No. 18 İSTANBUL
Tel.: 270688 - 275744

Dizgi ve baskı:

TİPO Neş. ve Basımevi
Ankara Cad. No. 60/10
Tel.: 27 81 59 - İST.

UYAN DA OKU KARDEŞ

Seni uyutmaya çalışanlar kanun diye diye
Anayasayı kaldırmak isterler niye
Sana hak vermesinler diye
Uyan da bak kardeş

Hakkını düşünsene biraz
Kayıt koymuş anayasamız
Hiçbir kişiye yoktur imtiyaz
Oku da gör kardeş

Bakmaz mısın anayasanın 42. maddesine
Daha düşer misin onun bunun peşine
Kanunu kendin çıkar, kendin bak işine
Düşün de hareket et kardeş

Anayasayı değiştirmek isteyen var
Sebebini kendisinden sor
Kekeliyecek, çünkü cevabı zor
Yaa kardeş..

Hıdır Yıldırım der anayasayı ezberden bil
Ona uzatan olursa dil
Örümcek kafasını ilim ile sil
Emi kardeş!..

Elektrometal İşçilerinden
HIDIR YILDIRIM

YARALI MAHMUTE
hele bir
dertleşelim

Kafamızı Bulandıranlar

Ta 1871 - 1872 yıllarından bugüne kadar işçi örgütleri kurulmuş, sendikalar açılmış, kapanmış ve büyük olsun, küçük olsun, çeşitli grevler yapılmıştır. Yurdumuzdaki yarım yamalak sanayileşme hareketlerine paralel olarak işçi kitlesi de meydana gelmiştir. Nasıl olmuştur bu işler? Yani Türkiye'de işçi sınıfı nasıl ortaya çıkmıştır? Eskiden ne durumdaydı, bugün ne durumdadır? Bu soruları güzelce cevaplandıran kitaplar çıkıyor. Arkadaşlarımız bulup okumalıdır. Ama mutlaka okumalıdır. Biz işçilerin ne olduğumuz, ne olmadığımız bilinmelidir. Gücümüz nedir? Neler yapmalıyız? gibi sorulara da karşılık bulacaklardır kitaplarda

Şu son zamanlarda MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM diye bir laf çıkardılar. Gençler, münevver adamlar, heyecanlı olanlar bayıldılar bu lafa.. Kendilerini destekleyen kalabalığı bulunca da bir kaç tane dergi ve gazete çıkardılar. İŞÇİ - KÖYLÜ GAZETESİ, TÜRK SOLU DERGİSİ, AYDINLIK adındaki iki dergi, ANKARA BİRLİĞİ DERGİSİ, DEVRİMCİ T.İ.P. HABERLERİ DERGİSİ aynı kafadaki adamların yazdıkları ve okudukları şeyler. Ne diyor bu arkadaşlar? Önce Amerikayla, yani emperyalizmle mücadele edelim, sonrasını düşünürüz, diyorlar. Bu mücadeleyi işçi - köylü sınıfının öncülüğünde aydın, küçük burjuva, milli burjuva v.s. yapmalıyız. Böylece elele vereceğiz kökünü kurutacağız emperyalizmin. Sonra da SOSYALİST TÜRKİYE'yi kuracağız. Türkiye'de sosyalist mücadele yapılamazmış. Çünkü işçi sınıfı yokmuş. Öyleyse hep beraber işçi, köylü, yarı zengin, milli zengin, subay, üç kâğıtçı, lotaryacı, müteahhit, limonatacı, kunduracı v.s. birleşeceğiz. Amerikaya karşı mücadele edeceğiz. Bu ne demektir? Hayatında bir tek çivi çıkmamış adamlar, herhangi bir fabrikadaki işçinin aynı durumda çalışması demektir. Mücadele ederken, işçi ve köylü tek başlarına mücadele ederler. Fabrikanın satış memuruyla işçisi aynı sınıfın adamı değildiler. «Yaşasın işçiler» diyen ve işçi olmayan bir adam günün birinde susuverir. Hattâ ihbar bile eder işçiyi..

Dünyadaki bütün mücadeleler üreten, yaratan insanlar tarafından yapılmıştır. Ne zaman ki, başka sınıflar ya da tabakalar karışmıştır işe, işte o zaman felâketler doğmuştur. Tarih işçi - köylü sınıfının zaferleriyle doludur, ama araya giren parazitlerin ihanetleriyle de doludur. Bu parazitler yüzünden binlerce insan öldürülmüş ve işçi - köylü sınıfının mücadelesi mahvedilmek istenmiştir.

Amerikan gemileri geliyor. Onlara karşı direniyoruz. Amerikanın yurdumuzdaki oyunlarına karşıyız. Onu elbette ka-

Devamı 10. sayfada

AMERİKA'DA İŞÇİ

HAKKINI KORUYAN

BİR SENDİKACIYI

ÖLDÜRDÜLER

Sömürücülerin başı, sahate haklar koruyucusu Amerika'da Maden İşçileri Sendikasının işçiyi ihanet eden başkanına karşı savaş açan, Yablonski adlı sendikacıyı karısı ve kızı ile birlikte öldürdüler.

Amerika işçi tarihi utanç verici olaylarla doludur. Dünyanın en güçlü patronlarının toplandığı Amerika'da nice grev kırmalar, nice cinayetler olmuştur.

(Gelecek sayımızda bu sendikacının nasıl öldürüldüğünü okuyacaksınız.)

da üyelere bildirilmiştir. Uzun yıllar boyunca IMF'e hizmet etmiş bulunan Graedel, sıhhat ve yaş hadidi sebepleri ile emekliliğini istemektedir. 68 yaşında olan Graedel, 6 yıl ICFTU'nün icra komitesinde görev görmüştür. Graedel in yerine gelecek olan yeni Genel sekreter, uzun yıllardan beri IMF ve İşveç Metal İşçileri Sendikasının Dış İlişkiler Dairesinde Müdür olan İsveçli Sendikacı Ivan Noren'dir. Ivan Noren 59 yaşındadır. ICFTU'da çok tanınan Noren 4 yıl sürecek. Uganda da ICFTU'nun Çalışma kolejinde öğretmenlik etmiştir.

tutumunda ısrar etmekte ve ileri sürdüğü şartlardan vazgeçmemektedir.

Noel yortusundan evvel hakeme müracaat teklifinde bulunan Sendika temsilcisinin teklifi, İşveren tarafından reddedilmiştir. Bundan başka 6 aralıkta İşverenin ileri sürdüğü şartlar, evvelki şartlarından da ağırdır.

Amerika çapında yapılan bir araştırma sonucunda grevin bütün yurttaki desteklendiğini göstermektedir. Ve G.E. mallarına karşı yapılan boykot gelişmektedir.

Dünya çapında durum ise aynıdır. İngiliz sendikası 1.200.000 üyesine General Elektrik mallarını boykot etmelerini emretmiştir.

1.500.000 üyeli İngiliz Taşıma ve Genel İşler İşçileri sendikası aynı kararı almıştır. 1 milyon üyesi bulunan IMF üyesi Japon sendikası, İsrail Hitsadrut Federasyonu gibi malları boykot ve mâli destekleme kararı almıştır. Durum Meksika'da ve Kolombiya'da aynı yönde gelişmektedir.

ULUSLAR ARASI

KAPİTALİST TEŞEBBÜS

LER VE SENDİKALAR

General Elektrik'e karşı grev ve boykot

1970 yılına girdiğimiz halde ikibuçuk aydan beri Amerika'da General Elektrik Fabrikasında 147.000 işçinin katıldığı grev devam etmektedir. İşveren

Patronların iktidarı işçinin direnişini kırmak istiyor..

IMF'İN YENİ

GENEL

SEKRETERİ

IMF'in İsviçreli Genel Sekreteri Adolphe Graedel yakında emekliye ayrılacaktır. Graedel'in bu son kararı, IMF son Genel Yönetim Kurulu toplantısında

1970 yılına girdiğimiz halde ikibuçuk aydan beri Amerika'da General Elektrik Fabrikasında 147.000 işçinin katıldığı grev devam etmektedir. İşveren

İŞÇİLER DİRENİNİN

Kemal BİSALMAN

Kendi başının derdine düşmüş olan iktidarımız bir yaandan da hürriyetleri kısıcı bazı kanunları tezgâhlanmadan edemiyor.

Bunlardan biri, evvelki gün Meclise getirilen Grev ve Lokavt Kanunundaki yapılan değişiklikleri kapsayan hükümet tasarısı

Tasarı, mevcut grev yasağının sınırlarını genişletiyor ve mezarlıklarda tekfin ve defin işlerinde, elektrik, su, havagazı üretim ve dağıtım işyerlerinde çalışanları grev dışı bırakıyor..

Ayrıca iş kolu seviyesindeki toplu sözleşmelerde, o iş kolundaki sigortalı işçilerin yüzde 30 unu temsil eden sendikaya toplu sözleşme hakkı tanıyıp, diğer sen dikaları açıkta bırakan maddesi de caba..

Buna göre yüzde 30'u temsil eden sendika sözleşme yapacak, aynı iş kolunda diyelim ki diğer üç sendika yüzde 25, yüzde 25, yüzde 20 olarak işçinin yüzde 70'ini bile temsil etse hiç biri sözleşme yapamayacak

Ve bunlara benzer daha bir sürü kısıtlayıcı maddeler..

Bilindiği gibi bizdeki grev hakkı zaten sağı solu budunup kuşa döndürülmüş bir hak..

Dünya milletlerinde çeşitli türden grevler olduğu halde, Anayasamız: «İşçiler işverenle olan münasebetlerinde, iktisadi ve sosyal durumlarını korumak ve düzeltmek için» grev yapabilirler diyerek, sadece «Ekonomik» yani mesleki konuda grevi kabul etmiştir.. Bu yüzden de diğer

milletlerde çokca şahit olduğumuz, örneğin, işçi sınıfının siyasal alanda da sesini duyurmak için yapılan «Politik grev»ler, diğer bir grevi desteklemek için yapılan «Dayanışma grevleri» Türkiye'de yasak edilmiştir..

Demek ki, Kanun koyucu, daha başından itibaren kısıtlatmıştır bizde grev hakkını.. Bunun üzerine bir de 275 sayılı «Grev ve Lokavt Kanunu» nun hükümleri gelmiş, böylece hak büsbütün işçi sınıfından uzaklaştırılmak istenmiştir.. Ve istendiği için de büyük gayretler sarfedilmiştir söz konusu kanunda.. Hani neredeyse, «grev yapmasına yap ama, yapıcaya kadar da anandan emdiğin süt burnundan gelsin» denilmiştir..

275 sayılı kanunun tanıdığı grev hakkı gerçekten de bir formalite cümbüşüdür:

Önce oturursun işverenle toplu sözleşme görüşmelerine.. Görüşme anlaşmazlığa sonuqlanmazsa, taraflar «Uzlaştırma Kurulu» na başvurmak zorundadır.. Uzlaştırma Kurulu, bir o yandan, bir bu yandan, bir de tarafsız üç kişiden kurulur.. Uzlaştırma Kurulundan iş çıkmazsa, bu defa taraflar özel hakeme başvururlar.. Özel hakeme gitmeyi karşı taraf kanunen kabul etmeyebilir ama, ekseri bir evvelki toplu sözleşmede « kabul etme» maddesi konulduğu için bu sefer iş gider özel hakeme Nihayet özel hakem de uyuşmazlığı halledemezse bizim grev hakkı doğar ki, bu da yapılabilmesi için usu-

lü milimi millimine tesbit edilmiş bir garip hak, garip grevdir. Uyuşmazlık tutanağını aldıktan sonra grev kararını 6 iş günü içinde işverene bildireceksin! 6 iş günü bekleyeceksin! Sonra grev yapacaksın!

Bu arada o işyerindeki işçilerin üçte birinden, grev kararının ilânından sonra 6 iş günü içinde greve itiraz gelirse, «Grev yoklaması» yapıp işçilerin salt çoğunluğuna «Hayır» dedirtmeden de şart!..

Durun bitmedi.. Bunca emekten sonra hükümet isterse işi kitabına uydurup grevi önce 30 gün, yetmezse 60 gün, yani toplam 90 gün erteleyebilir ve bu zaman zarfında da işveren her türlü karşı tedbiri alabilir!

İşte böyledir bizim meşhur 275 sayılı kanunumuzdaki işçinin grev hakkı..

Şimdi bütün bu kabir azabı yetiştirmemiş gibi üstelik bir de hakkı büsbütün boğmalar, küçük muhalif sendikaların kapisına kilit vurmak için çeşitli numaralar ve grev yasağının kapsamını genişletmeler Olacak şey mi yani?..

Kamu personel sendikaları bile, kendilerine yasak edilen grevin Anayasaya aykırılığını haykırıp direnirken, sen kalk halen grev hakkı tanınan işyerlerinde grevi yasak et!..

Tüm işçiler ve sendikalar direneceklerdir bu tasariya Sorun, elde edilmiş yarı yamalak bir nimeti bile elden kaçırmak sorunudur

Direnmezlerse, kendi düşen ağlamaz!

Bizden uyarması